

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 2

15. februar 2019

Svendborg 22. – 24. marts 2019: Tilmeldingsprocedure, program for kursus og dagsorden til generalforsamling

Evalueringsrapport vedrørende forsvarertilsynet

Kristian Mølgaards debatindlæg på Advokatwatch offentliggjort 11.2.19

Ledige stillinger som beneficeret advokat: Kolding, Horsens og Lyngby

Høringssvar: Styrkelse af politiets muligheder for efterforskning af kriminalitet på internettet.
Udeblivelsesdomme i sager med påstand om udvisning og anvendelse af telekommunikation med billeder i retsmøder.
Forbud til dømte seksualforbrydere.
Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse.

Seneste nyt fra Højesteret

Svendborg 22. – 24. marts 2019: Tilmeldingsprocedure, program for kursus og dagsorden til generalforsamling

Deltagelse i dette arrangement er udelukkende for medlemmer af LFFA.

Der er følgende valgmuligheder:

Fredag - søndag , alt inkl.	5.000 kr. med tillæg af moms
Lørdag - søndag , inkl. kursus, festmiddag, overnatning	4.000 kr. med tillæg af moms
Lørdag - kursus og festmiddag (ingen overnatning)	3.500 kr. med tillæg af moms
Lørdag - kursus inkl. morgenmad og frokost	2.500 kr. med tillæg af moms
Søndag - generalforsamling inkl. morgenmad	0 kr.

Tilmelding sker ved at anføre **navn og mailadresse** på doodlen og sætte kryds i eet af felterne.

Nogle dage efter tilmeldingen fremsendes en faktura på mail med kort betalingsfrist.

Det er ikke muligt at få penge retur efter betaling.

<https://doodle.com/poll/86r7d93nc347rhyc>

Sted

Hotel Svendborg, Centrumpladsen 1, 5700 Svendborg, Telefon: 62 21 17 00, www.hotel-svendborg.dk

Program

Fredag den 22. marts 2019

Fra kl. 18.00 Øl, vand og vin serveres i baren

Fra kl. 19.00 Buffet inkl. øl, vand og vin

Lørdag den 23. marts 2019

Kl. 07.00-09.30 Morgenbuffet

Kurset giver 7 lektioner til den obligatoriske efteruddannelse.

Foreløbig tidsplan for kurset:

- 9.30-11.30: Tilsyn hos forsvarsadvokater
 - o Formand for Advokatrådet, Peter Fogh
 - o Formand for Advokatrådet strafferetsudvalg, Karoline Normann
 - o Afdelingschef i Advokatsamfundet, Lars Økjær Jørgensen
- 11.45-12.30: Fodlænke
 - o Kriminalforsorgen
- 12.30-13.30: Frokost
- 13.30: Procedure i engelske straffesager
 - o Engelsk advokat (QC) Pavlos Panayi (foredraget er på engelsk)
- 15.15: Forsvarerens procedure
 - o Landsdommer i Østre Landsret, Peter Mørk Thomsen
- 16.15: Forsvarerens procedure og nyt om udvisning
 - o Højesteretspræsident Thomas Rørdam

Kl. 19.00 Festsiddag med efterfølgende musik ved DJ

Søndag den 24. marts 2019

Kl. 09.30 Generalforsamling

1) Bestyrelsens beretning

Skriftlig beretning lægges senere på www.lffa.dk (medlemsdelen) under "GF 2019".

Formanden afgiver en mundtlig beretning.

2) Forelæggelse og godkendelse af de reviderede årsregnskaber og status samt meddelelse af decharge til bestyrelsen

Årsregnskaber for 2017 og 2018 lægges senere på www.lffa.dk (medlemsdelen) under "GF 2019".

3) Valg af formand

Kristian Mølgaard genopstiller.

4) Valg af den øvrige bestyrelse

Følgende bestyrelsesmedlemmer ønsker genvalg:

Hanne Rahbæk (København)
Henrik Hougaard (Aarhus)
Stefan Schönemann Jakobsen (Esbjerg)
Birgitte Kirkegaard (Svendborg)
Henrik Høpner (København)
Kim Bagge (København)
Kåre Pihlmann (København)

Lise Wilson ønsker ikke at genopstille.

Bestyrelsen foreslår som nyt medlem Troels Lind Pedersen (Aarhus)

5) Valg af revisor

Niels Kahlke ønsker ikke genvalg.

LFFA har pr. 1.1.19 overdraget kontingentopkrævning og regnskab til Revisionshuset Tal & Tanker.

Bestyrelsen foreslår, at revisoropgaven fortsat varetages af et medlem af foreningen. Alternativt kan opgaven overdrages til Revisionshuset Tal & Tanker.

6) Forelæggelse og godkendelse af budget for de to kommende regnskabsår samt forslag til fastsættelse af kontingent for de to kommende regnskabsår

Bestyrelsen foreslår kontingent på 2.000 kr. med tillæg af moms pr. år.

7) Eventuelle forslag, som bestyrelsen måtte ønske at fremsætte

Bestyrelsen fremsætter forslag om vedtægtsændring.

Gældende vedtægter er her:

<http://www.lffa.dk/om-landsforeningen/vedtaegter>

Uddrag fra de nuværende vedtægter:

”§ 3

Medlemmer

Som medlemmer af foreningen kan optages advokater, der af Justitsministeriet i henhold til retsplejelovens § 733, stk. 1 er antaget til at blive beskikket som offentlig forsvarer samt advokater og advokatfuldmægtige, der har interesse for og beskæftiger sig med straffesager.

Ansøgere, der ikke er beskikket som offentlig forsvarer, skal ved indmeldelse dokumentere ikke at være idømt disciplinære sanktioner eller straffedomme, af en sådan væsentlighed, at det måtte antages at ville gøre den pågældende uegnet til beskikkelse som offentlig forsvarer.

Bestyrelsen afgør om ansøgeren kan optages som medlem af foreningen. Meddeler bestyrelsen afslag på optagelse, kan den pågældende kræve afslaget forelagt på den først kommende ordinære generalforsamling. Generalforsamlingens beslutning er endelig.

§ 4

Udmeldelse af foreningen sker med tre måneders skriftlig varsel til udgangen af et regnskabsår.

Medlemmer, hvis beskikkelse jf. § 3, stk. 1, bortfalder, af andre grunde end på grund af alder, eller hvor betingelserne for at kunne nægte optagelse, jf. § 3, stk. 2, senere kommer til at foreligge, betragtes som udmeldt ved udgangen af det regnskabsår, hvor beskikkelsen er bortfaldet eller betingelserne er indtrådt, og er fra beskikkelsens bortfald eller betingelsernes indtræden ikke valgbar eller stemmeberettiget i foreningens forsamlinger. Formanden træffer afgørelse herom, der skriftligt meddeles den pågældende.

Et medlem, hvis medlemskab bringes til ophør efter stk. 2, kan inden 30 dage efter at beslutningen er meddelt den pågældende, kræve spørgsmålet om ophævelse af medlemskabet indbragt for bestyrelsen.

Bestyrelsens afgørelse kan af medlemmet eller af 2 bestyrelsesmedlemmer inden 30 dage efter at beslutningen er meddelt, kræves forelagt til behandling på den førstkommende ordinære generalforsamling. Ophævelse af medlemskabet har opsættende virkning indtil bestyrelsen eller evt. generalforsamlingens beslutning foreligger. Generalforsamlingens beslutning er endelig.”

Bestyrelsens forslag til ændret formulering:

”§ 3

Medlemskab

Som medlemmer af foreningen kan optages advokater, der af Justitsministeriet i henhold til retsplejelovens § 733, stk. 1, er antaget til at blive beskikket som offentlig forsvarer samt advokater og advokatfuldmægtige, der har interesse for og beskæftiger sig med straffesager.

Ansøgere skal ved indmeldelse dokumentere ikke at være idømt disciplinære eller strafferetlige sanktioner af en vis væsentlighed.

Bestyrelsen afgør om ansøgeren kan optages som medlem af foreningen. Meddeler bestyrelsen afslag på optagelse, kan den pågældende kræve afslaget forelagt på den først kommende ordinære generalforsamling. Generalforsamlingens beslutning er endelig.

§ 4

Udmeldelse af foreningen sker med tre måneders skriftlig varsel til udgangen af et regnskabsår.

Et medlem, som på væsentlig måde har overtrådt vedtægterne, kan af bestyrelsen ekskluderes som medlem af foreningen.

Ydermere kan bestyrelsen ekskludere et medlem, såfremt medlemmet groft eller gentagne gange har tilsidesat de advokatetiske regler, frakendes retten til at virke med straffesager eller skader foreningens renommé.

Et medlem, hvis medlemskab bringes til ophør efter denne bestemmelse, kan inden 30 dage efter at beslutningen er meddelt den pågældende, kræve spørgsmålet om ophævelse af medlemskabet indbragt for en generalforsamling. Kravet om indbringelse af bestyrelsens beslutning for generalforsamlingen medfører opsættende virkning af afgørelsen, indtil generalforsamlingens beslutning foreligger. Generalforsamlingens beslutning er endelig.”

8) Eventuelle forslag, som måtte være fremkommet fra medlemmer, jfr. § 10

Vedtægternes § 10 lyder:

”Forslag til behandling på generalforsamlingen kan foruden af bestyrelsen fremsættes af ethvert medlem. Forslag, som ønskes behandlet på den ordinære generalforsamling, skal være indleveret til bestyrelsen inden 15. marts i året for generalforsamlingens afholdelse.”

Forslag kan sendes til foreningens sekretær Peter Trudsø på pt@strafferetsadvokaten.dk

9) Eventuelt

Evalueringsrapport vedrørende forsvarertilsynet

Advokatrådet besluttede i august 2017 at fokusere tilsynsbesøg i perioden september 2017 – februar 2018 på advokatkontorer, der beskæftiger forsvarsadvokater. I forlængelse heraf har Advokatsamfundet udarbejdet en evalueringsrapport. Justitsministeriet er oversendt rapporten til Folketingets Retsudvalg.

<https://www.advokatsamfundet.dk/Service/Nyheder/2019/Evalueringsrapport%20vedroerende%20forsvarstilsynet.aspx>

Kristian Mølgaards debatindlæg på Advokatwatch offentliggjort 11.2.19

”Er det rønnebærene, der er sure?

Advokat Gert Dyrn skriver i en kronik den 4. februar, at Advokatsamfundet ”sover i timen”.

Kronikken fremstår som en kritik af dels Advokatsamfundets evalueringsrapport, dels beneficerede forsvarsadvokaters dygtighed.

Der kan sikkert være grund til uenighed og måske også kritik af Advokatsamfundets skærpede tilsyn såvel som evalueringen heraf.

I Landsforeningen af Forsvarsadvokaters bestyrelse deler vi således ikke (alle) de bekymringer, som Advokatsamfundet påpeger i rapporten, men at man som skribent på baggrund af rapportens indhold, kan nå frem til, at ”Advokatsamfundet sover i timen” forekommer os helt uforståeligt.

Rapporten er således en evaluering af et forløb med skærpet tilsyn af forsvarsadvokater, hvorved man indenfor 6 måneder har gennemført 129 skærpede tilsynsbesøg hos/af i alt 212 forsvarsadvokater. Disse 212 udgør ifølge rapporten ca. 1/3 af landets forsvarsadvokater, hvilken 1/3 Gert Dyrn i sin kronik benævner ”en mindre, tilfældig skare af advokater”?

Disse tilsynsbesøg, med skærpet indhold, er gennemført bl.a. som reaktion på medieomtale/-kritik og politikeres udokumenterede omtale/kritik af forsvarsadvokaters etik.

At Advokatsamfundet på baggrund heraf indenfor ½ år gennemfører tilsynsbesøg hos 1/3 af landets forsvarsadvokater, er vel således netop det modsatte af at sove i timen.

Udkommet af tilsynsbesøgene synes overordnet set at være, at der ikke er konstateret konkrete forhold, der leder til kritik. I Landsforeningen af Forsvarsadvokater synes vi, at det havde klædt Advokatsamfundet, at fremhæve dette som en meget væsentlig/den væsentligste konklusion i evalueringsrapporten.

Advokatsamfundet synes imidlertid at have mere fokus på, på baggrund, af de mange tilsynsbesøg, at konkludere, at der over de senere år er sket ændringer i branchen, idet der tilsyneladende er opstået en tendens i retning af et øget behov for markedsføring i bred forstand, og, at idet man har set eksempler på

forhold, der på uhensigtsmæssig måde påvirker klienters valg af forsvarer, fremadrettet vil have fortsat opmærksomhed mod advokaternes efterlevelse af god advokatskik på dette område.

Dette tager vi i Landsforeningen til efterretning. Vi opfordrer forsvarsadvokater, medlemmer, som ikke medlemmer til (fortsat) nøje iagttagelse af den gode advokatskik og vi tillader os forsigtigt at pippe, om ikke en så grundig undersøgelse, med et sådant udkom, også peger i retning, at det måske snarere kunne være tid til at en sådan fremadrettet (fortsat) opmærksomhed også rettedes imod at viderebringe/udbrede det positive udkom af undersøgelse, og måske allokere nogle af de kritiske ressourcer imod andre end forsvarsadvokater.

At Gert Dyrn i kronikken desuden finder anledning til at rette en helt upassende kritik imod beneficerede advokater og herunder anføre, at "Man (læseren) i den forbindelse også (er) nødt til at vide, at det tilsyneladende ikke forudsætter de store strafferetlige forudsætninger at blive udpeget som beneficeret advokat af domstolene.", synes desværre at understrege behovet for fortsat skærpet fokus på etik. Er det mon rønnebærene, der er sure. Der er når et ledigt beneficium slås op, hver eneste gang et meget betydeligt antal ansøgere. En meget grundig proces med høring hos såvel domstole i form af både byretsdommere og landsdommere såvel som advokatmyndigheder gennemføres med henblik på at udfinde kun de dygtigste og bedst egnede, der herefter efter indstilling fra disse relevante myndigheder kan udpeges af Justitsministeriet. Gert Dyrns kritik af beneficerede advokaters kvaliteter synes derfor at tendere, at man som fodboldspiller kritiserer det udtagne 1. hold med kritikken, at spillerne her slet ikke har forstand på fodbold.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater er en landsforening for såvel beneficerede som ikke beneficerede forsvarsadvokater. Vi tilstræber og vi hylder det høje faglige niveau, først og fremmest fordi det er helt essentielt, at den der skal hjælpe med at bistå den der bliver stillet over for samfundets anklage, besidder dette. Vi tilstræber og hylder ligeledes det ordentlige etiske niveau, herunder fordi det reelt er ligeså nødvendigt som det faglige, for at blive hørt, når forsvaret skal føres. Lad derfor det være fokusområdet nu – som fremadrettet."

Ledige stillinger som beneficeret advokat: Kolding, Horsens og Lyngby

Nærmere information om stillingerne kan ses i links nedenfor:

Retten i Kolding – frist 15.3.19:

<http://www.domstol.dk/kolding/nyheder/ovrigenyheder/Pages/Ledigebeneficier.aspx>

Retten i Horsens – frist 11.3.19:

<http://www.domstol.dk/horsens/nyheder/ovrigenyheder/Pages/LedigebeneficiervedRetteniHorsens.aspx>

Retten i Lyngby – frist 29.3.19:

<http://www.domstol.dk/lyngby/nyheder/ovrigenyheder/Pages/Opslagafledigebeneficiers.aspx>

Høringssvar

LFFA's høringssvar lægges løbende på foreningens hjemmeside: <http://www.lffa.dk/hoeringssvar>

Nedenfor ses foreningens seneste høringssvar:

"Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

bnk@jm.dk

6. februar 2019

Justitsministeriets sagsnr. 2018-731-0031, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Styrkelse af politiets muligheder for efterforskning af kriminalitet på internettet)

Ved e-mail sendt 21. januar 2019 har Justitsministeriet sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Med dette lovforslag foreslås det at udvide politiets adgang til at anvende agenter i efterforskningen af visse former for kriminalitet på internettet, så politiet bliver bedre i stand til at identificere gerningsmænd, der gemmer sig bag falske profiler mv. Samtidig foreslås det at udvide kredsen af de personer, der kan varetage sådan agentvirksomhed.

Høringen har været drøftet i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA finder, at anvendelsen af agenter principielt indebærer en risiko for borgernes retssikkerhed og derfor skal ske med forsigtighed.

Under hensyn til vanskelighederne ved at efterforske kriminalitet på internettet finder LFFA, at dette konkrete forslag ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62677>

”Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

6. februar 2019

Justitsministeriets sagsnummer 2018-730-0290, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (udeblivelsesdomme i sager med påstand om udvisning og anvendelse af telekommunikation med billeder i retsmøder)

Ved e-mail sendt 14. januar 2019 har Justitsministeriet sendt ovennævnte i høring.

Høringen har været drøftet på et møde i bestyrelsen for landsforeningen af forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA har følgende bemærkninger:

Telekommunikation med billeder i retsmøder

LFFA har ikke bemærkninger.

Udvisning ved udeblivelsesdom

Efter udkastet skal retsplejelovens § 855 ændres således, at der kan tages stilling til udvisning ved udeblivelse både efter stk. 3, nr. 3 (op til 1 års fængsel og den udeblevne har givet samtykke) og nr. 4 (op til 6 måneders fængsel og der foreligger intet samtykke).

LFFA skal indledningsvis påpege, at der ved udvisning skal ske en betydelig afvejning af den tiltaltes personlige forhold sammenholdt med Danmarks internationale forpligtelser. Der foreligger et betydeligt antal ankesager, hvor det væsentligste spørgsmål (i hvert fald for den tiltalte) har været udvisning.

Det følger af udlændingelovens § 26, at der præceptivt skal tages hensyn til en række personlige forhold, der normalt ikke vil blive belyst ved efterforskningen af den begåede kriminalitet eller bevisførelsen om samme, men i vid udstrækning kun kan belyses af den tiltalte selv. Bestemmelsen afspejler de hensyn, som skal iagttages efter EMRK.

LFFA bemærker med betydelig undren, at forslaget efter Justitsministeriets opfattelse ikke er forbundet med retssikkerhedsmæssige betænkeligheder og i øvrigt på ingen måde forholder sig til, at manglende vurdering efter udlændingelovens § 26 er en overtrædelse af både EMRK og den pågældende bestemmelse selv.

Som forslaget er formuleret, vil der i praksis stort set **altid** ske udvisning, da forhold talende imod udvisning ikke kommer frem.

Det må antages, at der kun i et fåtal af udeblivelsesagerne vil foreligge de fornødne oplysninger efter udlændingelovens § 26. Udvisningen vil således blive unddraget reel prøvelse af en domstol.

LFFA må derfor tage kraftigt afstand til den foreslåede ændring.

LFFA anerkender, at der i et vist antal sager er problemer med at fremme sagen til dom, når der er nedlagt udvisningspåstand. Omfanget kendes ikke (og er ikke oplyst), men det skønnes bestemt ikke at være af en størrelse, som kan begrunde fravigelse af centrale retssikkerhedsprincipper.

Man skal imidlertid opfordre til, at man måske i stedet undersøger muligheden for at adskille straffesagen fra udvisningsspørgsmålet, således at dette først kommer til pådømmelse, hvis den domfældte på ny skulle blive registreret i landet. Derved vil udvisningen også være baseret på aktuelle forhold og straffesagen kunne fremmes adskilt. Løsningen er bestemt heller ikke ideel, men dog mindre betænkelig end den foreslåede.

Dette kunne kombineres med en adgang til udvisning ved udeblivelsesdom i de i § 855, stk. 3, nr. 3, foreliggende situation (samtykke foreligger til sagens fremme), **hvis** sagen i øvrigt efter rettens vurdering behørigt er oplyst i relation til udlændingelovens § 26. Kravene til vejledning af den tiltalte inden samtykke og sagens oplysning skal i givet fald være betydelige.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62665>

”Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

11. februar 2019

Justitsministeriets sagsnr.: 2018-731-0041, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere)

Ved e-mail af 14. januar 2019 har Justitsministeriet sendt ovennævnte i høring.

Høringen har været drøftet i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA skal ved nærværende udtrykke stor betænkelighed ved flere elementer i det fremsatte lovforslag.

I straffeloven § 236, stk. 3 foreslås således ordet ”nærliggende” fjernet. Dette indebærer i realiteten, at man sprogligt går fra at kræve konkret indicium for indgreb til at have generel adgang hertil. Det er LFFA’s opfattelse, at en sådan formulering kan lede til et udgangspunkt om indgreb fremfor, som nu, at der alene kan ske indgreb, hvor der er indikation for nødvendighed heraf.

I forslaget til ændring af § 236, stk. 7 foreslås en ”ikke straffeprocessuel” adgang for politiet til at skaffe adgang til dømte seksualforbryderes bolig og herunder breve, papirer og andre genstande. En sådan adgang forekommer for vidtgående. Når ses i bemærkningerne side 15, 2. afsnit, vil retsplejelovens regler om tvangsindgreb således skulle anvendes ved tilsynet, i tilfælde hvor den tilsynet rettes imod med rimelig

grund mistænkes, hvilket ikke er tilfældet hvor sådan mistanke ikke foreligger. Dette indebærer i realiteten større retssikkerhed for den, der mistænkes, end for den, der ikke mistænkes. Det er LFFA's opfattelse, at den derved foreslåede ændring, hverken er rimelig, hensigtsmæssig eller nødvendig.

I forslaget's stk. 10 åbnes for adgang til videregivelse af oplysninger til private om udstedte forbud. Den foreslåede bestemmelse ses herefter at indeholde en meget upræcis regulering af i hvilket omfang den private, der har modtaget oplysninger efter bestemmelsen må anvende/behandle de herved modtagne oplysninger. Det er LFFA's opfattelse, at en bestemmelse som den foreslåede ikke er nødvendig og især, at en sådan bestemmelse bevirker en betydelig risiko for uhensigtsmæssig spredning af oplysninger, som forhindrer/ vanskeliggør muligheden for den resocialisering af dømte, hvilket hensyn altid bør vægtes meget højt.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62664>

"Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

11. februar 2019

Justitsministeriets sag nr. 2018-731-0037, Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse)

Ved e-mail af 16. januar 2019 har Justitsministeriet sendt ovenstående lovforslag i høring.

Høringen har været drøftet på et møde i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA har følgende bemærkninger:

Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold

Formålet med lovforslaget om indskrænkning af brugen af samfundstjeneste er beskrevet af Justitsministeriet som hensyntagen til borgernes generelle retsfølelse samt hensyntagen til offeret.

Ifølge bemærkningerne skal der kun helt undtagelsesvis i visse sager om simpel vold kunne idømmes betinget straf med vilkår om samfundstjeneste - i sager om vold i gentagelsestilfælde, i sager hvor offeret er særligt værgeløst, og i sager hvor offeret har lidt ikke ubetydelig skade. Desuden skal der i sager om grov vold kun i ekstraordinære tilfælde kunne idømmes betinget straf med vilkår om samfundstjeneste.

LFFA ser overordnet set meget positivt på reglerne om samfundstjeneste.

Samfundstjeneste er idømmelse af en arbejdsforpligtelse til at udføre et antal timers samfundsnyttigt arbejde i fritiden og uden løn inden for en nærmere fastsat længstetid. Der er efter LFFA's opfattelse tale

om en mærkbar straf - der netop er samfundsnyttig - og samtidig indskrænker den dømtes frihed i betydelig grad.

Landsforeningen deler ikke opfattelsen af, at samfundstjeneste som sanktion i disse sager krænker borgernes retsfølelse.

Endvidere finder LFFA, hvis beneficerede medlemmer i deres hverv ligeledes optræder som bistandsadvokater, at hensynet til offeret bedst tilgodeses ved at øge mulighederne for at få erstatning, hvilket der allerede er taget initiativ til gennem lovændring samt fremme af sagsbehandlingstiden i erstatningssager, således at offeret hurtigere modtager erstatning.

De gældende regler giver domstolene mulighed for at foretage en konkret vurdering i alle sager, også i voldssager, om der bør idømmes en betinget eller ubetinget straf. LFFA bakkede op om den ændring, der blev gennemført i 2015, hvor man netop bevægede sig væk fra anvendelse af samfundstjeneste på kun specifikke kriminalitetstyper.

Lovændringen i 2015 blev vedtaget på baggrund af straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014. LFFA henviste i sit hørings svar til betænkningen til dennes side 25, 3. afsnit (punkt 3.5.4) hvorefter *der er et solidt erfaringsgrundlag for at fastslå, at samfundstjeneste er en velegnet og passende straf i mange sager om simpel vold.*

LFFA finder ikke at anvendelsesområdet for samfundstjeneste skal indskrænkes igen.

Justitsministeriet henviser til, at der i de senere år er eksempler på, at der er idømt betingede straffe med vilkår om samfundstjeneste, også "i relativ høj grad" ved vold i gentagelsestilfælde eller hvor offeret har været særligt værgeløst eller forurettede har lidt betydelig skade.

Efter LFFA's opfattelse giver Justitsministeriets bemærkning et forkert indtryk af retspraksis.

LFFA mener, at der i praksis i dag ved valg af sanktion klart lægges vægt på om der er tale om vold i gentagelsestilfælde, om offeret er særligt værgeløst eller har lidt betydelig skade, ligesom domstolene vurderer forstraffes grovhed og f.eks. hvor lang tid siden tidligere kriminalitet er begået, og hvordan den personlige udvikling har været siden da.

Det fremgår også af forarbejderne til 2015-loven, at udvidelsen af brugen af samfundstjeneste på straffelovens område i første række vedrører førstegangsovertrædelser og ikke organiseret eller banderelateret kriminalitet.

Efter straffelovens § 247, stk. 1 er der endvidere allerede i dag mulighed for forhøjelse af straffen med indtil det halve, hvis der tidligere er begået forsætlig vold.

Endeligt fremgår det af straffelovens §81, nr. 11, at det skal tale i skærpende retning, at hvis gerningsmanden har udnyttet forurettedes værgeløse stilling.

I sager om grov vold efter straffelovens §245 er udgangspunktet allerede i dag, at der skal idømmes ubetinget fængselsstraf.

LFFA finder det meget væsentligt, at domstolene fortsat har mulighed for ved alle kriminalitetstyper at foretage en helt konkret og individuel vurdering af grovheden af kriminaliteten, og hvilken sanktion, der er mest hensigtsmæssig i den enkelte sag.

Det er væsentligt at domstolenes skøn ikke begrænses, da det er umuligt at forudse alle de variationer, der forekommer i praksis.

LFFA opfordrer til, at man ikke på ny indsnævrer området for samfundstjeneste, men i stedet undersøger effekten af ændringen i 2015 herunder undersøger omfanget af recidiv efter udført samfundstjeneste, eventuelt i kombination med særvilkår om deltagelse i behandlingsprogrammer, som f.eks. alkoholafvænning og "anger management" under tilsyn af Kriminalforsorgen.

Skærpelse af straffen for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse

LFFA har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62670>

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret (www.hoejesteret.dk) af interesse for forsvarsadvokater.

Udlevering af sagsmateriale i en sag om bedrageri af særlig grov beskaffenhed til personer bosiddende i udlandet eller deres udenlandske advokater var ikke ubetænkeligt

Kendelse afsagt den 24. januar 2019, sag 39/2018

I forbindelse med en sag om formodet bedrageri af særlig grov beskaffenhed for ikke under 12,4 mia. kr. anmodede anklagemyndigheden i juni 2017 om beslaglæggelse af indestående midler og aktiver hos to personer bosiddende i udlandet. Deres danske forsvarer anmodede om anklagemyndighedens samtykke til at udlevere sagsmaterialet i beslaglæggelsessagen til personernes udenlandske advokater eller til personerne selv. Anklagemyndigheden meddelte, at man ikke kunne samtykke til udlevering af materialet, idet man fandt, at dette ikke ville være ubetænkeligt, jf. retsplejelovens § 729 a, stk. 3.

Efter retsplejelovens § 729 a, stk. 3, må en forsvarer ikke uden politiets samtykke overlevere materiale, som er modtaget fra politiet, til sigtede eller andre, og politiet skal give et sådant samtykke, hvis overleveringen findes ubetænkelig.

Højesteret fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte anklagemyndighedens vurdering, hvorefter udlevering af sagsmaterialet til de pågældende personer eller deres advokater ikke var ubetænkeligt.

Landsretten var nået til samme resultat.

Straf for bl.a. overfald på fængselsbetjent, narkotikakriminalitet samt forsøg på hæleri blev fastsat som en tillægsstraf af fængsel i 3 år og 6 måneder. T blev udvist med indrejseforbud for bestandigt

Dom afsagt den 6. februar 2019, sag 121/2018

T, en nu 26-årig pakistansk statsborger, der havde opholdt sig lovligt i Danmark i ca. 23 år, var fundet skyldig i bl.a. vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter ved et overfald på en fængselsbetjent, som var på vej hjem fra arbejde. T var tidligere straffet og betinget udvist.

Højesteret udtalte bl.a., at straffen henset til det meget alvorlige overfald på en fængselsbetjent i dennes fritid, der efter forudgående aftale blev begået af T sammen med flere medgerningsmænd, samt at T også var fundet skyldig i alvorlig narkotikakriminalitet og forsøg på hæleri med hensyn til et stort pengebeløb, burde fastsættes til 3 år og 6 måneder.

For så vidt angik udvisningen, udtalte Højesteret, at det efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er afgørende, om udvisning må anses for nødvendig i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. den offentlige tryghed, for at forebygge uro eller forbrydelse eller for at beskytte andres rettigheder eller friheder. Herefter udtalte Højesteret, at volden over for fængselsbetjenten alene blev begået på grund af forurettedes funktion som fængselsbetjent, og at der er betydelig risiko for, at T også fremover vil begå samfundsskadelig kriminalitet i Danmark. Højesteret fandt, at ubetinget udvisning med indrejseforbud for bestandig ikke var i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Rigsadvokatens afgørelse om udlevering til strafforfølgning i Letland opretholdt

Kendelse afsagt den 6. februar 2019, sag 97/2018

T var af myndighederne i Letland begæret udleveret til strafforfølgning for en række tilfælde af bedrageri. T protesterede mod udlevering med henvisning navnlig til forholdene i fængslerne og omstændighederne under en tidligere varetægtsfængsling i landet.

Højesteret udtalte, at udleveringslovens § 10 h skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 4 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder. Såfremt myndighederne i udleveringslandet råder over oplysninger, der dokumenterer en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling af frihedsberøvede personer i modtagerlandet, skal myndighederne i udleveringslandet derfor foretage en vurdering af, om denne risiko foreligger for den pågældende person, idet fuldbyrdelsen af en arrestordre ikke må føre til, at personen udsættes for en sådan behandling.

Højesteret fandt, at oplysningerne om forholdene i Letland ikke gav grundlag for at fastslå, at der var reel risiko for, at T ved udlevering ville blive udsat for forfølgelse på grund af sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe eller blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Rigsadvokatens afgørelse om udlevering blev derfor opretholdt.

Landsretten var nået til samme resultat.